

14. Vanha olosijainen *kotona*

HELSINGIN YLIOPISTO
HELSINGFORS UNIVERSITET
UNIVERSITY OF HELSINKI

 Kielibuusti
Språkboost

Vanha olosija oli *-na/-nä

Olosija vastaa kysymykseen “missä?” Nykysuomessa kysymykseen vastattaisiin joko sisä- tai ulkopaikallissijalla, inessiivillä (-ssa/-ssä) tai adessiivilla (-lla/-llä).

Olosijaa kutsutaan myös termillä *lokatiivi*.

Vanha uralilainen olosija näkyy kivettyneenä sellaisissa suomen ilmauksissa kuin *kotona*, *ulkona*, *takana*, *luona* ja niin edelleen.

Olosijasta essiiviksi

Suomen nykyiset paikallissijat jaetaan perinteisesti sisä- ja ulkopaikallissijoihin, joissa näkyy ensimmäisten tapauksessa -s- ja jälkimmäisten tapauksessa -l-elementti (*talossa* contra *talolla* jne.). Äänne-elementtien taustasta on erilaisia selityksiä, mutta luultavimmin ne ovat jälkiä postpositioista, johon olosijan tunnus on kiinnittynyt ja jonka -n- on myöhemmin assimiloitunut s- tai l-aineksen kanssa (**talo-s-na* > *talossa* ja **talo-l-na* > *talolla*).

Näiden paikallissijasarjojen syntymän myötä vanha olosija -nA on ikään kuin vapautunut alkuperäisestä tehtävästään ja siirtynyt essiivin rooliin; essiivillä ilmaistaan väliaikaista tai ehdollista olotilaa (*hän työskentelee opettajana* tai *Pekka on tänään sairaana*).

Tekijät:
Rigina Ajanki
Emmi Pollari
Otto Vahtola

HELSINGIN YLIOPISTO
HELSINGFORS UNIVERSITET
UNIVERSITY OF HELSINKI

 Kielibuusti
Språkboost

